

דבר המסכת דילמת האסיר

אחד מהעקרונות שהיינו אמורים להשתדל וליישם בכל רגע ושלווה אנחנו נכשלים בו - ביחסים בין בני אדם, בין קבוצות שייכות כלשהן, ואף בין מדינות - מידת האמון שנותנים בשני קובעת את התגובה שנקבל מהצד השני שיהפוך לידיד או ליריב בהתאם. את הניתוח כל אחד יכול לעשות ברוב פשטות. אך המעבר להתנהגות בהתאם הוא מבחן יומיומי. מה, שאני אאותר? אבל הרי אני חייב להגן על האינטרסים שלי! זוהי סיטואציה שמתוארת בתורת המשחקים בשם "דילמת האסיר". קצרה היריעה מלתאר את כל הדילמה, אך מי שרוצה ללמוד על אודותיה מוזמן לקרוא את הספר שנושא שם זה מאת ויליאם פואנדסטון. בקיצור נמרץ, מדובר בכלל המצבים בחיים שפוגשים יותר מפעם ביום, ובהם אנחנו מעדיפים לבחור לפי ראיית טובתנו שלנו בלבד, מחשש שהשני לא יתחשב בנו ובכך יזכה בכל הקופה. "דילמת האסיר" ממחישה את הרווח שיש בשיתוף פעולה על פני חישוב שלא מתחשב בתמונה הכוללת. על מנת להגיע למסקנה זו, יש להתעלות מראיה אישית לראיה מערכתית. כל זה עולה בעקיפין מ"דילמת האסיר", או לפחות נדמה לי שזהו אחד מהדברים שאפשר ללמוד ממנה במישור ההגותי. ואם הדבר לא עולה מספיק בבירור מהתחום המורכב של תורת המשחקים, הוא נאמר באופן הרבה יותר חד, ברור, תמציתי, לא משתמע לשני פנים במשנתו של רבן גמליאל: עלי ללמוד לאמץ את רצונו של האחר ולסמוך על כך שגם הוא ינהג כך כלפי.

"עשה רצונך כרצונך, כדי שיעשה רצונך כרצונך"

(אבות ב,ד)

בן לנדא

פרשת השבוע למשפחה בהר-בחוקות' ויקרא כה, א-כז, לד

ושותין ושמחין ועטרותיהן בראשיהן כיוון שהגיע יום הכיפורים תקעו בית דין בשופר נפטרו עבדים לבתיהן ושדות חוזרות לבעליהן" (מסכת ראש השנה ח ע"ב)

ילדים:

שנת היובל מנהיגה שוויון בעם ישראל. אנשים שמזלם לא שפר עליהם והם נמכרו לעבדים זוכים להזדמנות שנייה. אנשים שנאלצו למכור את קרקעותיהם יכולים לקבל אותן בחזרה.

המושג דרוו שמתאר את שנת היובל, מקורו במילה האכדית (שפה עתיקה) "אנדורו" שפירושה ויתור על חוב.

* אילו משמעויות נוספות אתם מכירים למילה דרוו? באיזו מילה הייתם אתם בוחרים להשתמש?

* נסו להשלים את המשפט: "וקראתם _____ בארץ, לכל-יִשְׁבֵיהָ".

איסור הונאה

"וכי-תמכרו ממכר לעמיתך, או קנה מיד עמיתך--אל-תונו, איש את-אחיו." (ויקרא כה 14).

התורה מזהירה את המוכרים והקונים שלא יונו ולא ירמו איש את רעהו. הציווי נכתב באופן כללי, כאילו בא לומר לנו שלא רק שאסור להונות אדם בעסקי ממון, אלא גם בדברים (במילים) אסור הדבר.

ילדים:

* האם אתם יכולים לחשוב על דוגמה של הונאת דברים?

במשנה כתוב: "וכן שנינו: לא יאמר לו בכמה כסף זה והוא אינו רוצה ליקח" (ב"מ

השמיטה שהתרחש במזכרת בתיה לפני מאה ועשרים שנה?

* בקשו מהוריכם לספר לכם על המתיישבים הראשונים במזכרת בתיה ששמרו על השמיטה ולא הסכימו לעבד את אדמתם למרות הלחץ שהפעילו עליהם פקידי הברון רוטשילד.

אם תלכו לבקר במוזיאון המושבה תוכלו לראות ולשמע על מה שהתרחש כאן בשנת תרמ"ט.

שנת היובל

"וּסְפַרְתָּ לָךְ, שְׁבַע שָׁבָתֹת שָׁנִים--שְׁבַע שָׁנִים, שְׁבַע פְּעֻמִּים; וְהָיוּ לָךְ, יְמֵי שְׁבַע שָׁבָתֹת הַשָּׁנִים, תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים, שָׁנָה. וְהֵעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה, בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּעֵשׂוֹר, לַחֲדָשׁ; בְּיוֹם, הַכִּפְּרִים, תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר, בְּכָל-אַרְצְכֶם. וּקְדַשְׁתֶּם, אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ, לְכָל-יִשְׂרָאֵל; יוֹבֵל הוּא, תְּהִיָּה לָכֶם, וְשָׁבְתֶם אִישׁ אֶל-אַחְזָתוֹ, וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבוּ" (ויקרא כה 8-10).

שנת היובל היא השנה החמישים (לאחר 7 מחזורים של שנת שמיטה). זו שנה מיוחדת שחלים בה דינים מיוחדים רק לה. ביום הכיפורים של שנת היובל תוקעים בשופרות ובאותו הרגע משוחררים כל העבדים העבריים וקרקעות שנקנו חוזרות לבעליהן.

הגמרא במסכת ראש השנה מתארת לנו את השמחה שהייתה בעת שחרור העבדים בשנת היובל: "מראש השנה עד יום הכיפורים לא היו עבדים נפטרים לבתיהן ולא משתעבדין לאדוניהם אלא אוכלין

השבת אנו קוראים שתי פרשות:

פרשת בהר שעוסקת בדיני שנת השמיטה, ובל, איסור הונאה ודיני עבד עברי. פרשת בחוקות שדנה בברכות ובקללות שיביא ה' על בני ישראל בהתאם למעשיהם.

שנת השמיטה

"שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ, וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמְךָ; וְאַסְפְּתָה, אֶת-תְּבוּאָתָהּ. וּבִשְׁנַת הַשְּׁבִיעִית, שָׁבַת שְׁבַתוֹן יְהִי לְאַרְץ--שָׁבַת, לַיהוָה; שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע, וְכְרֶמְךָ לֹא תִזְמַר. אֶת סִפְיֵי קִצְיֶרְךָ לֹא תִקְצוֹר, וְאֶת-עֲנָבֵי נְזִיבְךָ לֹא תִכְצֹר; שְׁנַת שְׁבַתוֹן, יְהִי לְאַרְץ. וְהָיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם, לְאֹכְלָה--לָךְ, וּלְעֶבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ; וּלְשִׁכְיֶרְךָ, וּלְתוֹשֵׁבְךָ, הַגֵּרִים, עִמָּךְ. וּלְבַהֲמֹתֶיךָ--וּלְחַיָּה, אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ; תְּהִיָּה כָל-תְּבוּאָתָהּ, לְאֹכֵל." (ויקרא כה 3-7)

פרשת בהר מתחילה בציווי לשמור את שנת השמיטה. בכל שנה שביעית מצווה האדם לעזוב את שדהו וכרמו, לא לעבדם אלא להיפך, להפקירם לכל הרוצה לבוא ולקחת מיבולו. בשנה זו התורה מבטיחה שהאדם יוכל להתקיים מיבולי השנה השישית.

צריך לזכור שבתקופת המקרא בני ישראל היו עובדי אדמה, שהשדה והכרם היו מקור פרנסתם העיקרי. תארו לעצמכם כמה קשה לאדם לעזוב את אדמתו במשך שנה ובמקביל לתת לעניים ולגרים להיכנס לשדותיו ולאכול באין מפריע.

ילדים:

* האם אתם מכירים את סיפור המאבק על

ד י. כלומר, אסור לאדם להיכנס לחנות ולשאול מחירו של חפץ אם איננו מתכוונים לקנותו.
* ערכו הצגה בה אחד מכם הוא מוכר והשאר הם קונים שנכנסים לחנות, מטרידים אותו בשאלות מבלי שהם מתכוונים לקנות. בסוף ההצגה בקשו מהמוכר לספר כיצד הרגיש.
* במסכת בבא מציעא כתוב: "גדול אונאת דברים מאונאת ממון" (ב"מ נח ע"ב), האם

אתם יכולים להבין מדוע?

המשותף לנושאים בפרשת בהר הוא התביעה של התורה מהאנשים החזקים והעשירים לחלוק את רכושם ואת עושרם עם החלשים והעניים. התורה דורשת מעם ישראל לקיים חברה צודקת המושתתת על דאגה לחלש ומתן הזדמנות שווה לכל האנשים.

ילדים:

בימינו אין עבדים ורוב בני האדם אינם בעלי אדמות.
* האם אתם יכולים לחשוב על דרך שבה אפשר ליישם את המסר של הפרשה גם בימינו?

חלי ואופיר גונן

הורים לזיו - כיתה א' קשת

בעולם האמיתי זה לא נראה ככה

האם קשת באמת קיימת?

החברה בישראל, בשינוי אמיתי, יש לנו חובה מוסרית להפיץ את הרעיון ולהיות מקור לשינוי.

ואין הכוונה לצאת במסע שכנוע ולגייס משפחות לקשת, עבודה שהיא חשובה להמשך קיום הקהילה אך אין בה ד'. אני רואה חשיבות גדולה מאוד דווקא בדו-שיח עם אותם אנשים שמאמינים באמירות כמו: "ככה לא מתנהג יהודי", "הם חיים על חשבונאי", "הם עגלה ריקה", "הם פרימיטיביים", וגם לאותם אנשים שסתם אומרים "זה לא יעבוד".

אז איך עושים את זה? איך מעבירים מסר חשוב כל כך לאנשים שאינם ברשימת התפוצה שלנו? ואיך משלבים את זה עם תהליך הגיבוש שאנחנו עדיין בעיצומו? תהליך הגיבוש שלנו חייב לתת מענה גם לשאלות הללו. הפצת המסר צריכה להיות חלק מההתהוות וחלק מהגדרת המטרות של הקהילה והעמותה.

וכמו כל שינוי תפיסתי, גם שינוי זה לוקח זמן ומאמץ, אך הוא אפשרי.

חגית קראוס

אם לאביב ולתמיר - גני קשת

להגיב הוא נמלך בדעתו ואמר ש"אם הם (החילונים) יתקרבו אלינו מעט, כלומר לדת, כבר עשינו את שלנו".

כאשר הסברתי שמשפחתי ואני חילוניים, נמשכה מבוכתו לא יותר משניות ספורות. "טוב", הוא אמר, "אז אם אתם תתקרבו קצת לדת, הם כבר עשו משהו". טוב, מסתבר שלא ממש הצלחתי להעביר לו את המהות של קשת.

ההיסטוריה האנושית בנויה מיחידים ומקבוצות, אשר ראו בדרכם את הדרך הנכונה והבלעדית ולא יכלו לקבל כל דרך אחרת מלבדה. אנשים כאלה בדרך כלל לא עושים את דרכם למסגרות כמו קשת. אל קשת מגיע מגון רחב של אנשים עם מכנה משותף אחד: הם מתונים וסובלניים. חבר לעבודה אמר לי בהקשר של הקהילה: "אתם לא קהילה שמקבלת את האחר, אתם אחרים! בעולם האמיתי זה לא נראה ככה".

קהילה פלורליסטית שבה חיים דתיים וחילונים ולומדים אלה את אלה היא מקום נפלא להיות בו וסביבה נפלאה לגדל בה ילדים. אבל אם אנו מעוניינים בשיפור

לא צריך סיבה מיוחדת כדי לטייל בירושלים, אך בחול המועד היא מזמינה אליה יותר מתמיד. פעמים רבות משפחתי ואני מצללים את חול המועד לבקר בבירתנו, והפעם החלטנו לבקר בכותל.

החנינו את המכונית בחניון, ונסענו באוטובוס שהעמידה עיריית ירושלים לשירות עולי הרכב לבירה. נסיעות בתחבורה ציבורית היו מאז ומעולם הזדמנות פז להכיר אנשים מעניינים, וגם הנסיעה הזו באוטובוס זימנה לנו מין פגישה מעניינת שכזאת. האדם שישב מולנו נולד בירושלים וחי בה כ-20 השנים הראשונות לחייו. למרות שכבר מעל ל-40 שנה הוא לא חי בה, הוא מכיר את העיר היטב, ושמח לספר עליה ובשבחה. השיחה זרמה לה בטבעיות מנושא לנושא, ובהקשר כלשהו סיפרתי לו על הקהילה בה אנו חברים: דתיים וחילוניים יחד. אוטופיה.

התגובה הראשונה של בן שיחי הייתה ש"מבחינת ההלכה יש בעיה בעירוב הזה, כי זה גורם לנו (הדתיים) להקל ראש במילוי המצוות". אך עוד לפני שהספקתי

מעבר להלכה

פרשנויות סביב שנת השמיטה בישראל

וזרעו בשביעית משום ארנונה" (סנהדרין, כו/עא; ירושלמי, שביעית, פד/נב). במילים אחרות, ר' ינאי אמר להם לא לקיים את מצוות התורה זו בגלל השינוי בתנאים החברתיים.

בערך בתקופה שבה נוסדה מזכרת בתיה, חקלאים יהודיים שאלו את עצמם איך ניתן להתקיים בארץ ישראל כאשר במשך שנה שלמה אסור לעבד את האדמה. חלק מהפוסקים קבעו שאסור בשום אופן לעבוד את האדמה בשנת השמיטה. במזכרת בתיה, החקלאים המייסדים הסתכסכו עם הברון רוטשילד בדיוק סביב השאלה הזו.

והתפנות לצורך תפילה, שליטה בכל הנוגע למזון באמצעות חוקי הכשרות, ושליטה ביצר המיני באמצעות כללי הנידה. לעולם המקראי, אשר היה רובו חקלאי, השבת עבודת האדמה למשך שנה היוותה אתגר עצום.

בתלמוד מסופר על כך שבשנה השלישית לחורבן פנו חקלאים יהודיים אל רבי ינאי בשאלה קשה. מלכות רומי לא ויתרה לחקלאים היהודים על המיסים, על אף שנת השמיטה. מי שלא שילם את המס החקלאי, דינו מוות. הם שאלו את ר' ינאי מה לעשות, והוא פסק באופן מפתיע: "צאו

אחד הדברים אשר מושכים ביקורת מזלזלת כלפי הדת מחילוניים זה ה"קומבינות" שדתיים עושים בכדי "לעקוף" איסורים הלכתיים: מכירת חמץ לגוי (כאשר החמץ בעצם נשאר בבית), וכן אחד מה"טריקים" שקשורים לפרשה שלנו - מכירת אדמות לגוי בשנת שמיטה.

בפרשת "בהר סיני" אנו מצויים לא לעבוד את האדמה בשנה השביעית. הדת היהודית דורשת מהיהודי שליטה מלאה על כל יצריו וכפיפה שלהם לעבודת השם. הדבר בא לידי ביטוי, לדוגמה, בהפסקת "החיים" ברגעים קבועים במשך היום ובמשך השנה

המסר שאני לא רוצה לשדר לילדיי הוא, ש"העיקר שהמעשים שתעשו יהיו במסגרת ההלכה - ואת כל השאר תשאירו לאינרציה". דבר זה חשוב בכדי שנוכל להסביר את שיקולנו לעצמנו ולילדינו, ובמיוחד לפני הקדוש ברוך הוא.

אביאור בירון

אב לדניאלה - גן ארז - קשת

מעונינים לשמוע יותר

על הקהילה?

פנו לאריאל סלע

052-3667408

ההערמה, (שנעשה) כדי לקיים מבחינה פורמאלית 'מצוות שמיתה' תוך אי קיומה בפועל.

בניגוד לליבוץ אני לא מבקר מראש את ה"טריק" של הרב גורן. ההלכה מלאה ב"טריקים" שכאלו. אני לא מאמין שניתן להבין את רצון האל רק מתוך ההלכה. ללא פרשנות אקטיבית משלנו - ההלכה מתה. אך אם אנו מודים שאי אפשר להימנע מפרשנות (גם היצמדות לפשט של הטקסט זו "קומבינה" לא קטנה), חשוב שיהיה דיון בקריטריונים חוץ-הלכתיים בכבוד ראש.

במסגרת ההלכה יש כמות לא קטנה של אפשרויות. ההחלטה למי להקשיב ומה לעשות בכל רגע ובכל עניין צריכה להיות תלויה בשיקול דעת מעמיק ואחראי שדן גם באפשרויות המטא הלכתיות הללו.

מאידך, הממסד הדתי אימץ גישה אחרת שבה נעשה טקס ממלכתי, בדומה למכירת חמץ בפסח, שבו נמכרת האדמה לגוי בשנת השמיטה וכך היהודי יכול לעבוד אדמה שמבחינה פורמאלית איננה שלו.

ישעיהו לייבוץ ז"ל מגנה בשיחותיו את ה"קומבינה" הזו. בדרכו המהפכנית הוא מעדיף את הגישה של ר' ינאי אשר פשוט אמר שיש לעבוד את האדמה בשנת השמיטה. הוא מבקר בחריפות את הרב שלמה גורן ז"ל, "שמתוך המגמה למנוע מבחינה פורמאלית עבירה על מצוות שמיתת הקרקע, מכר את אדמות ישראל לערבים. ניתן לומר כי על-ידי מעשה מחוכם זה, נמצאים חיילי צבא ההגנה לישראל... מצוים אולי להגן בגופם ובחיים על אדמות השייכות לערבים ולא ליהודים." לייבוץ מזלזל ב"טריק'

משפחת אלנקוה (רחוב נורית)

משפחה מבוקשת

ראיינו: רותי פרוש ואריאל ידן

דוד (38) אסתי (31) מאור (6) עדי (4 וחצי)

● אסתי גדלה בערד. "היתה עיר מדהימה לגדול בה". בילדותה היתה שחקנית כדור עף בליגה הארצית (הליגה השניה, בקבוצת הפועל דורון ערד). לקחה עם הקבוצה את אליפות התיכונים והליגה. בצבא היתה מד"סית. אחרי הצבא הלכה ללמוד בוינגייט, תואר ראשון בחינוך גופני במסלול שיקומי. גם שם שיחקה כדור עף. יש לה הרבה תעודות מוינגייט: מאמנת שחיה, מאמנת כדור עף, מדריכת חדר כושר מדריכת אירובי ועיצוב גוף. היום עובדת בסטודיו "ספורט סנטר" לעיצוב הגוף ומחול בגני יוחנן, וגם מנהלת אירועים בבאולינג בצומת בילו. ● דוד נולד באזור, וגדל בהוד השרון. "מקום מאוד כיף לגדול בו". המשפחה שלו מסורתית (חשמל בשבת - כן, אש ונסיעות - לא), והילדים למדו בבתי ספר דתיים. בצבא היה בשריון, ואחרי שנפצע עבר למודיעין של החטיבה. ● מילואים: דוד עושה מילואים ביחידת החילוץ של פיקוד העורף. היה בתורכיה, בסניני בפיגוע בהילטון טאבה, באסון ורסאי... "יש תיק מוכן. אם קוראים לי, אני שם תוך שעה". אסתי: "הוא מאלה שמתקשרים למילואים ושואלים אם צריך לבוא". ● דוד למד הנדסת מכונות בטכניון. אסתי: "הוא היה מצטיין נשיא". אחרי הלימודים התחיל לעבוד בתעשייה האווירית, ומאז הוא שם. "יש הרבה גיוון, מאוד מעניין לי בעבודה". תוך כדי עבודה עשה גם תואר שני בטכניון. ● היכרות: החבר הכי טוב של דוד הוא בן דוד של אסתי. הכירו בטוילים, והקשר התחיל לרקום עור וגידים. היו בני זוג בריקודים סלונים (אצל ירון מידן), וזה חיזק את הקשר. ● אסתי: היו קשיים בעניין הדת. אני באה מבית חילוני לגמרי. דוד: הדת עברה אצלי הרבה תהפוכות. בישיבה התיכונית

(נתניה) נוצר אצלי אנטי. אחרי הצבא התרחקתי מאוד. במהלך הלימודים בטכניון התחלתי לעצב הסתכלות אחרת על החיים, והתקרבותי חזרה. שבת היא הבעיה העיקרית. אסתי חיה בשבת. דוד בעיקרון לא נוסע בשבת, לפעמים מתפשר. הבית מתנהל כבית מסורתי: כלים נפרדים לבשר וחלב, כשרות, פלטה בשבת. אסתי: הדת במשפחה של דוד היא מאוד משפחתית ולא כופה. ● יש אלוהים? דוד: ואין עוד מלבדו. אסתי: אולי נמצא משהו גדול מעלינו, אבל קשה לי להגיד שיש אלוהים. ● מאור הוא ילד מאוד שליו ורגיש לזולת. "מאז שהוא קטן מאוד יש לו תובנה של להרגיש את האחר". אוהב להיות בבית עם משפחה. לא אוהב המולה ומקומות הומי אדם. עדי ההיפך הגמור. טמפרמנטית, אוהבת בלאגן. אקטיבית וספורטיבית. ● מזכרת בתיה: "רצינו קרקע". חיפשו מקום בין הוד השרון לערד. חיפשו בהתחלה בגן-יבנה. ● קשת: אסתי: היה לי חשוב שהיהדות תעבור כתרבות, שיהיו מחוברים לזה שהם יהודים. דוד: שיהיה להם את הידע והכלים לממש את יהדותם (למשל - להכיר את סידור התפילה, קידוש...). ההורים של אסתי עברו לפני שנה לרחוב הנורית בעקבותם. ● ארוחה משפחתית: יושבים עם הילדים בארוחת ערב (לא תמיד אוכלים). לביל שיש ובשבת אוכלים יחד. ● בילוי: באולינג, מסעדה. יוצא בערך פעם בשבועיים. טוילים משפחתיים (חדרי אירוח, אוהלים). ● תחביבים: אסתי: משחקת כדור עף חופים וכל משחק שיש בו כדור, אוהבת צילום, היתה רוצה ללמוד תפירה, ללמוד לנגן (גיטרה, פסנתר). דוד: לעבוד בגינה, לטפח אותה. לשחק כדורסל, כדורגל. ● כיבוי אורות: 8:30 בשאיפה, מתקרב ל-9:00 בפועל. ההורים בין 11:00 ל-1:00.

משפחות המעונינות להשתתף במדור, נא ליצור קשר עם רותי פרוש 054-8184423.

ביום חמישי יצוין יום איחוד ירושלים. לפניכם חידון בנושא זה. לכל שאלה רק תשובה אחת נכונה. גם אם אינכם יודעים את התשובות הנכונות לכל השאלות, מומלץ לחפש את התשובות באינטרנט או בספרים. אם בחרתם את התשובות הנכונות, האותיות הראשונות של התשובות תצטרפנה לשם של מקום חשוב בירושלים.

מהו התאריך בו שוחררה ואוחדה העיר ירושלים?

י"ג בתשרי
ט"ו באב
כ"ח באייר

איזה שיר של נעמי שמר נכתב לפני מלחמת ששת הימים, ושונה בעקבות תוצאות המלחמה ושחרור ירושלים? לוי יהי

ירושלים של זהב
אנשים טובים

מה עשו חיילי הצנחנים כשכבשו את הכותל המערבי במלחמת ששת הימים?

פרצו בבכי
נרדמו מרוב עייפות
טיפסו על הכותל המערבי

מה עשה הרב הראשי הצבאי שלמה גורן כשהגיע לכותל המערבי המשוחזר?

ניגן בפסנתר "ירושלים של זהב"
תקע בשופר
הריע בחצוצרות

מה הודיע אלוף פיקוד המרכז מוטה גור במכשיר הקשר כשהחילים כבשו את העיר העתיקה?
"הר הבית בידינו"
"אני חוזר הביתה"
"הפרחים לצה"ל"

מאיזה גן בירושלים יוצאת צעדת הדגלים המסורתית ביום ירושלים בדרכה אל הכותל?

העצמאות
הורדים
סאקר

מי היה ראש הממשלה בעת מלחמת ששת הימים ואיחוד ירושלים?

לוי אשכול
יצחק רבין
אהוד אולמרט

האיזור שבתוך החומות של ירושלים נקרא העיר ה...
לבנה
עתיקה
חדשה

כל הקהילה
מאמנת מצל טוב
לשרית הפגנת ולמשפחה
לרצל הולדת נעמי

שתכזו
לגדלה
לחופה
ולמעשים
טובים

בקטנה - הקריצה השבועית

הסבר לוגי טל גנוסר

אבא, אמרה לי בתי הקטנה והחילונית, "אלוהים ברא את השמים, את הארץ ואת כל העולם". "טוב", עניתי, "אם את מאמינה בזה, זה בסדר". "אבא תפסיק", היא התעקשה, "זה לא שאני מאמינה בזה, אלוהים ברא את כל העולם". "בסדר חמודה, השבתי בסבלנות, "זה עניין של אמונה, יש אנשים שחושבים אחרת". "אני יודעת שזה נכון ולא אכפת לי מה אתה אומר". "איך את יודעת?" שאלתי, "כי הגנת אמרה".

לרגל יום ירושלים
יתקיים ערב שירה
בנושא שירי
הלהקות
הצבאיות,
ביום חמישי
17 למאי.

פרטים באתר הקהילה